

Abstrakt

Práce představuje úzkost jako jeden z nejčastějších a nejvýznamnějších neuropsychiatrických příznaků Parkinsonovy nemoci (PN). Úzkost zasazuje do kontextu dalších, motorických i non-motorických projevů, popisuje okolnosti jejího vzniku a její možnou úlohu v časně diagnostice ještě před samotnou klinickou diagnózou a rozvojem charakteristických motorických symptomů. Dále se práce dotýká potíží při měření úzkosti u PN a zabývá se popisem vybraných modelů úzkosti a psychodiagnostických metod určených k jejímu měření, přičemž staví zejm. na Spielbergerově koncepci stavové a rysové úzkosti. Z ní vychází inventář State-Trait Anxiety Inventory (STAI), pro který v empirické části sestavujeme první české normy a ověřujeme některé psychometrické vlastnosti metody na populaci anamnesticky zdravých respondentů. Ve druhé studii práce zkoumá validitu při měření úzkosti na vzorku doposud neléčených pacientů s idiopatickou PN, u nichž dle literatury již časně existuje měřitelný nárůst úzkosti. Ověřujeme, zdali STAI dovede rozdíl mezi normativním souborem a pacienty s nově diagnostikovanou PN zachytit. Výsledky ukazují, že STAI je schopen detekovat zvýšenou úzkost u těchto pacientů, přestože nástroj má některé nedostatky. Práce zdůrazňuje potřebu dalšího výzkumu a možné revize některých položek inventáře.

Klíčová slova: úzkost; měření úzkosti; Parkinsonova nemoc; normy; State-Trait Anxiety Inventory